

SLOVENSKI NAROD.

Kaj vsak dan sveder, izmisi nedelje in pravnika, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 80 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor naša poština. — Na naročbe brez izdodbe vpošiljativne naročnine se ne ozira. — Za omanila se plačuje od petrostopne petit-vrste po 12 h, če se omanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Kopiji se ne vračajo. — Vredništvo in upravitelstvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadst. upravitelstvo pa v pritličju. — Upravitelstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, omanila, t. j. administrativne stvari!

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravitelstva telefon št. 85.

Klerikalci-hinavci.

V razpravo o socialnodemokratskem predlogu, naj se za dež. zbor uvede splošna in enaka volilna pravica, je posegel tudi dr. Krek. V imenu svoje stranke je govoril za splošno in enako volilno pravico in njegov žurnal je posvetil temu dogodku bombastičen članek, ki je nabasan trivijalnih zabavljic in banalnega modrovanja, da ga človek komaj do kraja prečita.

V Krekovem nastopu se zrcali vsa hinavščina klerikalne stranke.

Pred šestimi leti so klerikalci v dež. zboru sprožili volilno reformo. Mnogo let so srdito nasprotovali vsaki reformi. Na vsa moč so se upirali direktnim volitvam in znižanju cenzusa in napredna stranka jih je morala naravnost prisiliti, da so se vdali.

Čim so klerikalci videli, daje razširjenje volilne pravice njim v korist, so takoj opustili svoje staro stališče. S tisto strastjo, s katero so se prej bojevali zoper vsako razširjenje volilne pravice, s tisto strastjo, ki je pri njih identična s surovostjo, so šli zdaj v boj za razširjenje volilne pravice, seveda le tako, ki bi na umeten način pripravila meščanstvo ob vsa veljavo in ob ves vpliv v dež. zboru. Meščanstvo naj plača tri četrtine vseh deželnih doklad sicer pa naj vdano pusti, da je bodo Kreki, Gostinčarji in Demšarji s škornji v glavo suvali.

Kakor rečeno, so pred šestimi leti sprožili klerikalci predlog, naj se za dež. zbor uvede splošna in enaka volilna pravica in ker se jim deželni zbor ni takoj vdal, so začeli z obstrukcijo in jo tirali več let.

Naenkrat so spremenili svoj stališče in vrgli splošno in enako volilno pravico čez plot.

Vlada je predložila dogovor no z Nemci in s klerikalci sestavljeni načrt volilne reforme. V tem načrtu ni bilo niti

govora o kaki splošni in enaki volilni pravici. Vlada je predlagala ustanovitev nove kurije s šestimi poslanci, mestni skupinijehotela priklopiti celo vrsto kmetijskih vasi, da bi tako meščanstvo oropala vsake veljave — **samo kurija veleposestnikov je ostala nespremenjena.**

Ta vladni načrt je bil udarec v obraz napredni stranki, vsemu meščanstvu in tudi zavednemu delavstvu.

S tem načrtom je hotela vlada pomnožiti število klerikalnih mandatov na dvojen način: 1.) s tem, da ustvari klerikalcem nove kmetijske mandate v obliki nove kurije in 2.) s tem, da s priklopljenjem kmetijskih vasi k mestni kuriji oropa meščanstvo njegovih mandatov. Le kurija veleposestnikov naj bi ostala nespremenjena; 50 zadolženih nemških veleposestnikov naj bi imelo še naprej kar deset poslancev.

Poštena stranka, ki stoji na stališču splošne in enake volilne pravice, ki hoče biti demokratična, bi bila morala ta vladni načrt z ogorčenjem odkloniti. Kranjski klerikalci bi bili imeli to dolžnost toliko bolj, ker so se v boj za splošno in enako volilno pravico v prvi vrstvi vojskovali zoper privilegij velepostnikov, kateri privilegij je toliko smešnejši, ker so posestva teh privilegijancev pravzaprav navadne kmetije in pri nas latifundij sploh ni.

Toda klerikalci niti trenutka niso premišljevali, kaj naj store. Z obema rokama so se oprijeli vladnega načrta in prvi med njimi je bil dr. Krek.

Klerikalci so pljunili na demokratizem in na splošno volilno pravico in se navdušeno podali v boj za privilegij 50 nemških veleposestnikov. Prej jim je bil

ta privilegij nekaj Gesslerjev klobuk. Čim pa jim je vlada hotela pomagati na krmilo, so napravili svoj kotav pred tem klobukom.

Pa še več! Vstal je baron Schwegel in je zahteval, da se mora v vladnem načrtu izvesti sprememba v korist veleposestnikov. In kakšna sprememba! Schwegel je zahteval zakoniti garancij, da se določbe, ki jamčijo 50 veleposestnikom deset mandatov, ne bi mogle nikdar premeniti. Bistvo Schweglove zahteve je bilo, naj se potom postavijo zagotovi, da se ne bomoglanikdar uvesti splošna in enaka volilna pravica za deželni zbor.

Ta zahteva je bila naravnost predrzna. A klerikalci so se uklonili tudi tej zahtevi in dr. Krek je bil zanj ravno tako navdušen, kakor vsi drugi. Schwegel in Šusteršič, Barbo in Krek so pili bratovščino, a — na medvedovo kožo.

Narodno-napredna stranka je ta nečuvni atentat preprečila z obstrukcijo in ponosna je lahko na to, kajti storila je zaslužno in koristno delo. Boljše nič, kakor taka volilna reforma, ki naj bo zgrajena na principu zastopstva interesov, pa hoče meščanstvo spraviti ob vsako zastopstvo, zato pa 50 nemškim miniatur-graščakom za večne čase zagotoviti 10 mandatov in s tem za večne čase ohraniti Kranjski značaj dvojezične dežele.

To so dejstva, ki jasno in glasno pričajo, kako je v resnici klerikalno stališče glede splošne in enake volilne pravice. Prodali so to načelo kot Judež Iškarijot svojega Gospoda, čim jim je vlada pokazala par srebrnikov v obliki mandatov.

Naravnost nesramno pa je, da se je spričo takih dejstev dr. Krek osmelil nastopiti v državnem zboru in tam govoriti za splošno in enako volilno pravico.

Javno je dr. Krek govoril za splošno in enako volilno pravico, v ministrski dvorani pa se pogaja z vlado zaradi novega volilnega reda za deželni zbor, pri katerem se gre vladi zopet le za ohranitev privilegija nemških veleposestnikov.

Uvidevamo, zakaj igra Krek to dvojno vlogo. V javni seji državnega zbora je govoril za splošno in enako volilno pravico, da bi se prikupil demokratičnim strankam in jim nasul peska v oči. To je mogel lahko storiti, saj je minister Bienerth že poprej povedal, da vlada na noben način ne privoli v splošno in enako volilno pravico za deželne zbore. Toda če govori za splošno in enako volilno pravico človek, ki je vezan varovati nečuvni privilegij kranjskih veleposestnikov, je to zaničljivo hinavstvo.

O zadevi Ukrajincev.

Na Dunaju, 5. julija 1907.

Z ukrajinske strani javljajo našemu poročevalcu: „Blizu štirinajst ur so trpele razprave o volilnih sleparstvih v Galiciji. Kajpada smo prizadeti pri tem najbolj mi Ukrajinci — prizadeti v tem oziru, da je bilo proti nam izvršenih največ protipostavnosti s strani poljske žlahte. Ta zistem pa se ni uveljavljala samo ob času volilne borbe — ta zistem je pri nas običajen od tedaj, odkar je izročena Galicija žlahti in se je pričel naš narod zavedati svoje narodnosti Lani, ko se je šlo zato, ali postane volilna reforma zakon ali ne, ko se je posvetovala zbornica o tem pod pritiskom ulice — in to lahko priznamo in ni končno nič slabega — smo tudi mi Ukrajinci v vzhodnem delu Galicije — včasih tudi Rdeča Rusija imenovanem — pripomogli k veliki ljudski manifestaciji svoj del. Na tisoče shodov se je vršilo pri

nas na deželi. Vedeti morate namreč, da je pri nas kmetijska agitacija silno živahna in da vodijo to gibanje do malega le kmetje. Pred leti smo imeli kmetijskih agitatorjev in govornikov le dvoje troje, in ti so bili znani vsaj po imenu po celi deželi. Danes imamo takih organizatorjev stotine. Tako vam je mogoče tudi umeti, kako smo mogli pri nas tako silno politično se gibati.

Razume se, da je ta pokret gledala poljska žlahta z največjo ljubosumnostjo, da ne rabim hujših izrazov. Pa ni samo nacionalni moment prihajal v poštev, ampak tudi strogo politični: poljska žlahta in njen dunajski klub je konservativen, med tem ko smo Ukrajinci po ogromni večini naprednega mišljenja.

To gibanje med kmeti je hotela poljska žlahta na vsak način zatreti. Na stotine shodov je bilo prepovedanih, češ, da ne more oblast poslati toliko zastopnikov na vse kraje. Kako slab je ta izgovor je razvidno iz tega, ker po zakonu oblast lahko pošlje na javne shode svoje zastopnike, ni pa, da bi jih morala. Drugje je bil kak shod prepovedan pod pretezo, da razseja v tem kraju nalezljiva bolezen, kar pa oblasti ni motilo, da je za drugi dan istotam dovolila shod poljske žlahte. Tudi so nastale po večih krajih razne rabuke, ker so kmetje hoteli zborovati vzlic temu. Več kmetov in nekaj žensk je bilo ob takih prilikah ustreljenih po orožnikih oz. vojaštvu.

Vse to je bilo še tedaj, ko volilna reforma še ni bila zakon. Ako pa je bilo že zdaj tako, kaj bo šele ob volilni kampanji? To vprašanje je delalo žlahti velike skrbi.

Dvodnevna debata o nujnem predlogu zaradi volilnih nepostavnosti v Galiciji je živo osvetila marsikatero stran naših razmer. Ukrajinski klub je čutil že v naprej, da bo nujnost odklonjena, ker je liga nemških krščanskih socialistov — katerih seveda tudi klerikalci slovanskih narodov

človek spoznal, ali je zelo jezen, ali samo malo. Roman se je potuhnil, Antonij pa je stal sredi sobe, z rokami v žepu, kakor gorenjski fant, če koga kliče na korajžo. Sklenil je govoriti mirno, če bo gospodar miren, ali pa grobo, če bo grob gospodar.

»Kaj je?« vprašal je gospodar. »Ničesar ni,« odvrnil je Antonij. »A denar?«

»Ni ga . . . ali bo jutri, če daste večerjo in luč, lačen sem in učil bi se rad.«

Roman se je čudil, kako mirno govori Antonij.

»Gotovo jutri?«

»Da, jutri . . . če ne, tu je moja zlata verižica, dobil sem jo za spomin, prodajte jo, če ne prinesem polovice vsaj.«

»Ali daste tudi uro?«

Gospodarju je bila verižica všeč in rad bi bil, da ne bi prinesel Antonij denarja, ali vedel je, da Antonij zastavi uro in tako dobi denar.

»Ne, ne pa ne . . . Verižica je vredna petdeset goldinarjev, dolga pa je štirideset, torej imate še deset goldinarjev več . . .«

»Dobro! Žena prilij petroleja in daj večerjo.«

Hotel je oditi, ali Antonij ga je potegnil za suknjo nazaj.

»Gospod Mirkovič, ali mi ne bi dali od tistega desetaka, ki preostaja, saj polovico?«

Romana je posilil smeh.

LISTEK.

V tujini.

Študentovska zgodba. — Spisal Samko Cvetkov.

Soba, revna in zapuščena, je bila polna dima. Zrak je bil zaduhel in nezdrav, ali študenta Antonija in Romana ni motilo to niti najmanj. Noheden se ni premaknil, da bi odprl okno in bi se soba prezračila. Malomarno sta ležala na posteljah, ki so stale druga za drugo ob steni, poslankani z neke vrste rožami, ki so obstojale samo v domišljiji tistega mazača, kateri jih je namazal na steno. Antonij je vrgel ogorek cigarete v drugo steno, da je odpadel daleč nazaj in da so se iskre razletele na vse strani.

»Prokleta cigareta . . . ne vleče!«

Takoj nato je posegel po drugo in jo prižgal. Zadovoljno je gledal za oblaki, ki so se vzdigali pod strop in polhvali je cigararico, ki je naredila tako dobro cigareto.

»Bogve, če ni lepo in prijazno dekle tista cigararica,« nasmejal se je Roman in se leno dvignil s postelje.

»Kdo bi jo našel,« dodal je Antonij. »Ali, prosim te, odpri malo okno, zaduši me, kar je preveč, je pa preveč.«

»Zunaj je mrzlo.«

»Zmrznil ne boš v desetih minutah . . . če pa —«

»Če pa zmrznem?«

»No, kaj potem? En dan prosto . . . ali pa zmrznem tudi jaz in skupaj pojdeva v nebesa.«

Roman je šel leno preko sobe in se je zadel ob stol, ki je stal napotpu, zarentačil je nad njim in potem odprl okno. Svež zrak je butil v sobo in mlada prsa so si zadovoljno oddahnila.

»Brr!« stresel se je Roman, bežal od okna in poiskal svoj veliki in oguljeni havelok.

»Ali si ti zmrznjenec!« norčeval se je Antonij.

Roman je že tedaj spet ležal in se je zavijal v havelok, Antonij pa je gledal na ulico in se smejal. Soba je bila kmalu prezračena in Antonij je zaprl okno ter obljubil, da ne bo več kadil ta večer. Prižgal je luč in sedel k mizi, da bi študiral.

»Ti, Antonij, ali si ob pamet?«

Zdajle ob takem mrazu pa misliš študirati,« oglasil se je Roman, ki si je upal pogledati izpod haveloka.

Hé . . . kaj češ? Moram!«

»Moraš? Lepo te prosim, kdo te sili. Če nočeš, še sam cesar ti ne more ničesar.«

»Ti sicer zbijaš dovtipe, ali meni ni do njih, kajti od dovtipov ne bom učen in v dovtipih ne tiči moja bodočnost.«

Antonij se je naslonil nad knji-go.

»No, saj dolgo ne boš bral tiste neumne drame,« oglasil se je spet Roman. »Tako neumne drame še ne poznam kot je tistale.«

»Če je tako neprebavna kot turščna slama, ali pa polenovka, preberem jo pa le še nocoj.«

»Nocoj že ne . . . Kaj ne vidiš, da bo luč ugasnila zdaj, zdaj?«

»Še ima gospodinja petroleja.«

»Ne da ti ga!«

»Kako pa to misliš? Zakaj ne?«

Roman se je sklonil na postelji.

»Danes, ko si ti odšel v šolo, prišla je v sobo in me izpovedala za oba skupaj. Tebe si ne upa, ker postaneš grob.«

»In rekla je kaj?«

»Prva beseda, ki mi jo je privoščila je bila: lenuh.«

»Motila se ni; pametna ženska.«

»Potem me je šele vprašala, zakaj ne grem v šolo. No, in sem rekel, da ne grem kar tako za zabavo. Ne ljubi se mi . . . In ponoči lumpati, to se vam ljubi?« — In sem rekel, da se mi ljubi, in sem hotel povedati, kako nekaj lepega je mrzla zimska noč, polna zvezd in tako dalje, ali ona ni poslušala, pač pa se je podprla ob boke, kakor ti narediš pred njo, če te tirja, in me je vprašala za tegnjeno: »A denar?« — To se pa že dobi, sem odgovoril smehljaje. — »Se že dobi, se že dobi, za lumanje zmerom, a zame nikoli!« — Bomba, sem si mislil, je že padla, zdajle bo pa polom. In potem je začela in kot

lep konec je povedala, da sva ji dolžna do štirideset goldinarjev. Smejal sem se in vprašal koliko kron je to, ali ni vedela.«

Roman je nehal.

»In potem?«

»Navsezadnje mi je obljubila, da nama nocoj, in potem seveda tudi ne, ne da večerje in petroleja; štirinajst dni imava na razpolago, če jutri ne bo saj polovico denarja . . .«

»Babnica neumna, ali naj ga iz tal izkopljem?«

»Je rekla, da ji je to vseeno, odkod ga dobiva.«

Luč je ugasnila.

»Zdaj pa študiraj!«

Antonij je vstal in šel k vratom, prijel je že za kljuko, ali jo je spustil, ni si upal stopiti v kuhinjo.

»Salamenski zmagaj, zdaj naju je pa ukrotile.«

»Potrpi še par minut, da pride stari, potem bo pridiga znova . . .«

»Zakaj mi nisi rekel tega popoldne, bi si bil saj prihranil tisto desetico, ki sem jo dal za cigarete?«

Zunaj so se slišali koraki in nekdo je stopil v kuhinjo. Antonij in Roman sta spoznala gospodarjev glas.

»Zdaj . . .«

In resnično je gospodar potrkal na vrata in vstopil, ne da bi kdo rekel: »Naprej!«

In tako se je pričelo, kakor je rekel Roman. Slaba luč, ki je padala skozi okno iz ceste in skozi vrata iz kuhinje v sobo, ni mogla razsvetljati obraza gospodarjevega toliko, da bi

nostij ne smejo zapustiti — in poljske žlahte vendar preočitno, vendar se ni sklenilo v tem slučaju ničesar ukreniti, kakor pač obžalovati, da se ljudska zbornica svoje ljudstvu in pravici dolžne naloge tako malo zaveda.

Pri glasovanju je bila najnost res odklonjena z 249 glasovi proti 138.

Ne more se šteti v zlo ukrajinskim narodnim zastopnikom, ako jih je dvadnevna razprava o galiških razmerah precej vznemirila in kar se je zgodilo kasneje, je bilo pač storjeno pod tem utisom.*)

Zagotavljam Vas lahko, da ukrajinsko petje v zbornici ni bilo v naprej dogovorjeno. Faktično je danes tako, da poslanci ukrajinskega kluba sami ne vedo, kdo je prišel. Petje je nastalo pač kot izraz premešvitih notranjih čustev. Uživate se Vi v naše razmere in občutke, ki so jih morali imeti ukrajinski poslanci, ko je bila odklonjena najnost predloga, ki je obetal storiti konec — gališkim razmeram!

S tem pa naša ukrajinska „zadeva“ še ni rešena. Predsednik ukrajinskega kluba Romančuk je izjavil takoj pri volitvi v predsedništvo, da hočejo Ukrajinci proti morebitni izvolitvi poljskega žlahtnika Staržinskiga v predsedstvo odločno protestovati. Večina naših besed ni vpoštevala in je oddala svoje glasove res temu nam tako silno nepriljubljenemu Poljaku. Storila pa je zdaj v tej zadevi prvi korak vlada in takorekoč pritiskala na Poljake, naj zadevo z Ukrajinci na kak način uravnajo, ker drugače ne bo prej miru. Ukrajinci so namreč svojo besedo izpolnili in sklenili, da z demonstiranjem toliko časa ne nehaajo, dokler ostane njih izjava, ki so jo dali pred izvolitvijo predsedstva, tako zelo nevpoštevana.

Javljam Vam nadalje lahko, da se pogajata danes v tej zadevi predsednik ukrajinskega in poljskega kluba — Romančuk in Abrahamovič — in kakor sem že dejal, pod pritiskom vlade na Poljake. Pozitivnega uspeha teh pogajanj Vam še ne morem sporočiti, ker pade tozadevna odločilna beseda v seji, ki jo ima ukrajinski klub šele jutri, v soboto na večer, pa ker izide list, imenom katerega me intervenirate, ob času, ko ne more moje sporočilo na stvari nič več škodovati in dobe dunajski listi poročilo o pogajanjih šele za nedeljo zjutraj, naj Vam povem, da je že

*) Ko je hotel takoj po glasovanju govoriti podpredsednik poljskega kluba, so pričeli ukrajinski poslanci vsi, kakor iz enega grla prepevati pesem ukrajinskih step, narodno himno, „Ni še Ukrajina izgubljena“ in pa ukrajinsko, proti ruski in poljski nadvladi naperjeno pesem, ki jo je zložil znani ukrajinski pesnik in pisatelj dr. Ivan Franko. V dvorani je vladala nepopisna tišina, le predsednik je zvonil vmes in prosil za red. Vsi ministri so zapustili na demonstrativen način dvorano, Ukrajinci pa niso prej nehali, dokler niso dokončali obeh pesni.

Opomba poroč.

»A?« začudil se je gospod Mirkovič.

»Da,« odgovoril je v istem tonu Antonij.

Gospodar se je čudil, ali Antonij mu je govoril tako sladko, da je naposled vendar dal petak. Antonij bi bil zavriskal, stisnil je zlat v roki in ga hitro spravil v žep, da bi se gospodar ne skesal.

»Gospod Mirkovič, spijte ga liter na moj račun,« zaklical je v kuhinjo in zaprl vrata. Večerje jih je med tem že čakala na mizi. Roman je vstal in se držal za usta, da bi udušil smeh.

»Imenitno, imenitno!«

»Jutri mu izbijem še drugi petak... za nočjo bo dovolj.«

Hitro sta povečerjala, se oblekla in odšla pri nasprotnih vratih v mrzlo in temno noč. Obšla jih je noč tujega mesta v svoje roke. Svetilke so slabo razsvetljevale umazane ulice in koraki samotnih ponočnjakov so se slišali od daleč. Nekoliko od stanovanja srečal je Antonija in Romana sošolce. Postali so nekoliko.

»Aha, ali že gresta?«

»Kam misliš?« vprašal je Roman.

»Tja doli — v življenje nagih.«

»Mi ne hodimo v take kraje, tam kjer smo mi doma, ne poznamo takega življenja, mi živimo v svetlem solncu, ne v blatu,« razlagal je Antonij.

»Poznamo se... poznamo,« od-

danes skoro gotovo, da se zgodi sledeče:

Ukrajinski poslanci se zavežejo, da prenehajo zaradi predsedstva z vsemi demonstracijami — za to formalno zahtevajo zopet formalno koncesijo: kadar govori kak ukrajinski poslanec, ne sme nikdar (torej za celih šest let) predsedovati poljski žlahtnik Staržinski. J. F.

Jezikovno vprašanje v parlamentu.

Dunaj, 7. jul. Jutri se ima odločiti akcija, da se prizna in izvede popolna ravnopravnost nenemških jezikov v poslanski zbornici. Ta akcija, ki jo v prvi vrsti vodijo češki poslanci, bo se končala, kolikor se da presoditi, samo z delnim uspehom. Vlada je pripravljena zahtevam Čehov, odnosno Slovanov v toliko ugoditi, da se smejo v parlamentu interpelacije in navadni pismeni predlogi staviti v nemškem jeziku in da se sprejmo prevodi nemških govorov v steno-grafski zapisnik, sicer pa bi naj ostalo vse pri starem, to je, da se nemški govori v zbornici ne protokolirajo in da se imajo vsi nujni in ustmeni predlogi staviti izključno v nemškem jeziku. Češki poslanci, zlasti oni, ki pripadajo radikalnim strankam, niso zadovoljni s tako rešitvijo in poslanec Klofač napoveduje, da bodo preprečili vsako delovanje v parlamentu, ako se ne ustreže njihovi zahtevi, da se imajo protokolirati tudi slovanski govori. Ker se nemške stranke odločno upirajo, da bi se izpolnili češki postulat, in ker tudi vlada stoji na strani nemških strank, ni pričakovati, da bi prišlo po spozrazumljenja in prav lahko se dogodi, da bo ta zadeva rodila spor, ki bo skrajno neugodno vplival na delovanje parlamenta.

Nova narodnostna zveza v parlamentu.

Dunaj, 7. julija. Italijani se čutijo v parlamentu osamljene, zato se trudijo, da bi nase pritegnili 5 rumunskih poslancev. Že dlje časa se vodijo med obema skupinama pogajanja, da bi se ustvarila med italijanskim in rumunskim klubom kaka tesnejša vez. Ta pogajanja so imela uspeh in v kratkem se ima konstituirati „latinska unija“, v kateri bodo združeni večinoma vsi italijanski in rumunski poslanci.

Pasivni odpor pravnih praktikantov.

Praga, 8. julija. Tukajšnji pravni praktikanti so na shodu v petek sklenili pričeti s pasivnim odporom. Ta korak utemeljujejo s tem, da se pravni praktikanti protizakonito sili, da morajo opravljati posle, ki spadajo v delokrog konceptnih in pisarniških uradnikov, dasi je država tako umazana, da praktikantov niti ne plačuje. Danes zjutraj so praktikantje izvedli svojo grožnjo in pričeli s pasivnim od-

vrnil je sošolce. »Sel bi z vama, ali ni... ni...«

»Sli so vsak po svojem potu.«

»Tale je tudi eden tistih, ki nas imajo za pijance in še za bogve kaj.«

»Krivo sodijo...«

Zavila sta v neko postransko ulico in stopila v temno vežo. Antonij se je spotaknil na slabem tlaku in je nekaj zagodel, da Roman ni mogel razumeti natančno, ali zdelo se mu je, da je bila kletvica. Po zverženih, starih stopnicah sta prišla navsezadnje v drugo nadstropje. Slaba petrolejska svetilka je gorela na hodniku, pri prvih vratih pa je stala ljubezniva deklica. Pozdravila je in stopila korak naprej.

»Kasno prihajata.«

»Saj bo šele devet,« rekel je Antonij in pogledal na uro. »Glej, vraga, saj bo že res pol desetih.«

Stopili so v sobo, ki je bila ravnotako slabo razsvetljena kot hodnik. Pohištvo je molelo iz poluteme, kot črne roke strahov.

»Lojzke še ni?« vprašal je Antonij in odprl vrata v sosednjo sobo.

»Je že bila tu, ali ker vaju ni bilo tako dolgo, je odšla in se vrne čez kake pol ure,« povedala je Anica in se oklenila Romana. Bila je sicer dosti velika, ali Romanu je ravno dosegla do vratu. Roman je bil namreč silno dolg in suh človek in je časih dokazoval, da se izgubi v Anicini debelosti. Anica je bila debela, ali

porom. Pri sodišču se že čutijo posledice resistance in ako se svojim praškim tovarišem pridružijo tudi pravni praktikanti po ostali Avstriji, bo justična uprava brez dvoma prisiljena, enkrat definitivno urediti vprašanje glede položaja pravnih praktikantov in ne adjutiranih avskultantov.

Nagodbena pogajanja.

Dunaj, 7. julija. Nagodbena pogajanja so se danes znova pričela. Iz Budimpešte so prišli semkaj ministrski predsednik dr. Wekerle in ministra Kossuth in Daranyi s svojima tajnikoma. Pogajanja bodo trajala tri dni in se bodo na to nadaljevala v Pešti, kamor se odpeljeta ministrski predsednik baron Beck in trgovinski minister dr. Fort.

Strankarski shod nemške socialne demokracije na Avstrijskem.

Dunaj, 7. julija. Vodstvo avstrijske socialne demokratske stranke je sklenilo sklicati strankarski shod nemške socialne demokracije na dan 29. septembra. Shod bo trajal do 3. oktobra. Na shodu bodo predvsem poročali novoizvoljeni državni poslanci. Natančen spored tega shoda se objavi te dni. Kakor se čuje, se bo na tem shodu razpravljalo tudi o stališču socialnodemokratske stranke v parlamentu napram vladi.

Ogrski parlament.

Budimpešta 7. julija. Zbornica je soglasno sprejela predlog justičnega odseka, naj vlada poskrbi, da se uredi meja med Ogrsko in Nižavstrijko, oziroma Štajersko in se zopet priklonijo Ogrski kraji, ki po krivici pripadajo sedaj k Avstriji. Posl. Horvath je interpeliral radi slovaških krošnjarjev, ki baje prodajajo avstrijske fabrikate in pri tem delajo vseslovansko propagando.

Minister Kossuth je seveda objubil, da bo stvar preiskal in da bo vse potrebno ukrenil, da prepreči „nevarno vseslovansko propagando.“

Hrvaška kriza.

Zagreb 7. julija. V soboto je imela hrvaško-srbska koalicija v saboru sejo, katere sta se udeležila tudi člana avstrijskega „Jugoslovanskega kluba“ poslanca Ivanšević in Bjeladinović. Na seji se je razpravljalo o poročilu, ki ga podajo v saboru delegati o svojem delovanju v Pešti, in o nadaljnji taktiki koalicije. Seja se je nadaljevala včeraj dopoldne. Navzoča poslanca Ivanšević in Bjeladinović sta naglašala, da bodo poslanci, združeni v „Jugoslovanskem klubu“, z vsemi silami podpirali borbo hrvaškega naroda proti Madžarom.

Budimpešta 6. julija. Madžari so silno ogorčeni, da sta se sprejema hrvaških delegatov oficijalno udeležila tudi dva avstrijska poslanca — Ivanšević in Bjeladinović in madžarski listi protestujejo proti Iva-

endar najlepše dekle v tistem delu mesta. Roman se je bil zaljubil vanjo na šetališču, kamor je zahajala vsaki večer. Govorila je z moškim glasom in precej naglo, tako da jo je bilo časih težko razumeti... Roman in Antonij sta hodila vsaki večer na šetališče in sta jo spoznala. Roman je kmalu začel pisati pesmi o nji in tedaj je spoznal Antonij, da se je zaljubil. Tudi na okno je vedno gledal Roman, kadar je šel pod njenim stanovanjem in je pravil o veselih očeh. Antonij ga je zvesto spremljal in nekoga večera sta jo ustavila na izprehodu. Taka so bili sporazumni in izprehajali so se dolgo.

»In danes sem vas videl, ko ste šli mimo našega stanovanja. Kam pa ste šli?«

»Na bulevard.«

»Po rože?«

Antonij se je smejal.

»Kaj vi ne ljubite cvetja, Antonij?« ga je vprašala Anica.

»Plevel, gospodična, plevel in ničesar drugega.«

Roman pa se je hvalil, kako lju bi rože, samo da bi ugodil Anici, resnično pa je mislil ravno tako kot Antonij.

Anica je v sobi pripravila posodo za čaj in v tem času se je že tudi vrnila Lojska, majhno dekletce, kakih osemnajst let staro, ali tako ljubeznivo kot angel na kaki sliki Rafaelovi.

»O, Lojska, dober večer!« je hitel Antonij in ji podal roko.

niševići izjavi, da bodo Jugoslovani v avstrijskem parlamentu z vsemi silami podpirali boj Hrvatov proti madžarski vladi.

Dunaj 7. julija. Maloruski klub je brzojavno pozdravil v Zagreb se vračajoče hrvaške delegate, zagotavljajoč jih svojih odkritih simpatij v borbi proti Madžarom.

Srbska skupščina.

Belgrad 7. julija. V soboto se je v skupščini končala debata o interpelaciji opozicije glede afere Pašić-Vučić. Skupščina je z 82 proti 51 glasovom izrekla zaupnico ministrskemu predsedniku Pašiću.

Mirovna konferenca v Haagu.

Haag 7. julija. Mirovni konferenci se predložijo predlog, naj se ustvari zdrav temelj za trajen mirni razvoj balkanskih držav in narodov.

Večina delegatov je nasprotna temu predlogu, vsled česar je izključeno, da bi prišel v razpravo.

Turški delegat Kemali je naznanil, da ima turška vlada namen v pokrajinah v Macedoniji naseliti Žide.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. julija.

— **Afera Proft.** Z Dunaja smo dobili poročilo, da Proft menda le ne postane ravnatelj I. drž. gimnazije v Ljubljani, dasi je bilo njegovo imenovanje že sklenjeno v ministrskem svetu in izročeno kabinetni pisarni. Ministrski svet je v dotični seji imel precej dolgo debato o tej stvari, odločila pa je za Profta čez vse nesrečna okoliščina, da se je v obč. svetu ugovarjalo Megličevemu protestnemu predlogu. Ministrski predsednik baron Beck se je v rečeni seji naravnost skliceval na to, da sta vloženu protestu ugovarjala najodličnejši šolnik obč. sveta in eden prvih voditeljev napredne stranke ter je iz tega izvajal, da protestu obč. svetani pripisovati kdove kako resnega pomena.

— **„Eine deutsche Anstalt.“** Nemci postajajo vse bolj predrzni. Odkar imajo s klerikalnimi izdajalci zvezo in pogodbo, se čutijo varne. Klerikalci ne smejo več ne govoriti ne pisati proti Nemcem. Kako sramotno vlogo so na pr. igrali zadnje tedne v veliki vojni zaradi Profta. Samo markirali so slovensko stališče, sicer pa se niso upali ničesar. V takih razmerah mora seveda Nemcem greben rasti. Zdaj se upajo I. državno gimnazijo karna kratko proglašati za „deutsche Anstalt“. Ta je pa vendar predebela. Na Kranjskem ni nobene javne „deutsche Anstalt“, vsi šolski zavodi so avstrijski. Če je na nekaterih še učni jezik nemški, ne spreminja to nič na stvari. Huthov zavod je „deutsche Anstalt“, pa

Ko sta Roman in Antonij pričela zahajati na Aničino stanovanje, si je Anica izmislila, da mora tudi Antonij imeti ljubico in pripeljala je neki večer svojo prijateljico Marijo. Ali Antonij ji je takoj drugi dan povedal, da Marija ni zanj, ker se mu zdi prevelika in premoleča.

»Samo «da», pa »ne« odgovarja, sicer pa molči. Ali bom samo jaz govoril. Moja ljubica mora biti tako malo klepetulje, potem lahko izhajam...«

»No, dobro, ti jo že najdem, da ti bo po volji, v klepetanju pa tebi kos,« se je smejala Anica. In ko sta prišla drugi večer, je bila pri Anici Lojska. Antoniju se je takoj dopadla, že samo zaradi nežnosti in je to takoj povedal Anici.

»No, ali sem rekla?«

In Lojska je bila tudi zadovoljna in tako je imel Antonij ljubico Lojsko, veselo, razposajeno, zgovorno.

Ker je rekla Anica, da njo in Romana motita s svojim glasnim smehom, sta se preselila v sosednjo malo manjšo sobo, kjer je stala samo postelja in miza brez stolov. Antonij je bil zadovoljen.

»Vsaj na mehkem sediva,« je opomnil.

In tako se je pričelo zaljubljeno življenje. Študenta sta prihajala redno vsak večer in Anica jima je postregla s čajem, ali črno kavo, kar jima je bolj ugajalo. Tisti večer, ko je Antonij imel petak, naročil je tudi

schulvereinska šola — drugi zavodi pa ne. To si naj Nemci zapomnijo.

— **Peticije za slovensko vseučilišče in sploh slovenske šole** so dalje poslali: predsedništvo „Narodne čitalnice“ v Ljubljani, predsedništvo „Narodnega doma“ v Ljubljani, županstvo občine Slavina in županstvo v Litiji.

— **K dnevni vesti „Narodna zavednost in odločnost kje si?“** v št. od 4. julija dobili smo to-le pojasnilo: Shoda za slovensko vseučilišče 24. junija se nisem mogel udeležiti, ker sem bil kot promotor na vseučilišču ob istem času uradno zažrtan. To sem tudi naznanil enemu članu vseučiliškega odseka graških dijakov. Sicer pa bi bil poskusil, da se oprostim te dolžnosti, ako bi se bili prirejevalci shoda prej z menoj dogovorili zaradi dnevnega reda, kar bi bilo pri tej in podobnih prilikah, kjer se računi na sodelovanje vseučiliškega profesorja, v skupno korist. Po svojem položaju vendar ne morem biti navzočen pri protestu proti rektorju in senatu — sicer ga je policija prepovedala — ne oziraje se na to, da v marsičem ni bil opravičen. V Gradcu, 5. julija 1907.

M. Murko.

— **Iz davčne službe.** Provizorični davčni pristav g. Franc Predalič je imenovan za definitivnega davčnega pristava v XI. čin. razredu, upokojeni orožniški titularni postajevođa g. Rudolf Pešec za davčnega pristava v XI. čin. razredu; dalje so imenovani za def. davčne pristave ad personam v XI. čin. razredu provizorični davčni pristavi gosp. Franc Jenko, g. Rudolf Primec, Franc Prezelj, narednik domobranskega polka v Ljubljani g. Ivan Pibernik, provizorični davčni pristavi Viktor Dolenc, Ludvik Košar, Viljem Kobal, Josip Golob, Ivan Jan, Rudolf Delhunja, Josip Masten, Franc Žagar in Josip Bekš; davčni praktikantje Julijan Stepič, Vincenc Pirnat, Evgen Sfiligoj, Feliks Mejak, Leon Ozimič in Anton Likar pa za davčne pristave ad personam v XI. čin. razredu.

— **Imenovana je gđ. Milica Slejko**, hčerka sodnega sluga gosp. J. Slejko v Tolminu, za učiteljico na c. kr. dvornem ateljeju za umetno vezenje na Dunaju. Izučila se je na dunajski šoli za umetno vezenje ter napravila vse izpite z odliko. Ona je menda prvo slovensko dekle, ki se je povzpelo za izredno nadarjenostjo do častne službe učiteljice na imenovanem dvornem zavodu. Iskreno čestitamo vrli Slovenki!

— **Iz orožniške službe.** Poročnik Filip pl. Reja pride iz Zadra v Ljubljano, poročnik Franc Posch pa iz Ljubljane v Zader.

— **Trgovsko bolniško in podporno društvo v Ljubljani** je imelo včeraj dopoldne ob množestvilni udeležbi svoj 69. letni redni občni zbor. Ker je bil ravnatelj gosp. Ivan Knez po opravih zadržan voditi

vina in sira. »Nocoj bi se še cesarju ne odkril,« je rekel in vrgel zlat na mizo. »Le pojdi, pa kupi po svoji volji. Anica.« Anica je odšla in se kmalu vrnila z nakupljenimi rečmi. Na mizi je vrel čaj, v časih pa je šumelo vino, lica so bila vesela in so se smejala, roke pa so se lovile in objemale.

»Čakaj, Lojska, nekaj ti moram povedati med štirimi očmi,« je rekel Antonij in je vstal ter šel v sosednjo sobo, kamor je stopila tudi Lojska. Ključ v vratih je zaskrtal. Roman se je zasmejal in Anica tudi...«

Odbilo je polnoči, ko sta odhajala Roman in Antonij in spremljala Lojska na dom. Hodila je z drobnimi koraki in Roman je bil vedno par korakov spredaj, ker je hodil z zelo velikimi koraki.

»Počakaj no, Roman, da se ne izgubiš,« se je norčeval Antonij. »Lojsko bole noge, ne more tako hitro.«

Ko so se ločili z Lojsko je Antonij prešel denar.

»Se je pet kron.«

»Kam pa si dal drugo?«

»Kam... kam? Ali smo pili in jedli zastoj? In Lojski sem posodil dve kroni.«

»Auf Nimmerwiedersehen, kot se pravi lepo slovensko.«

»Razume se...«

Šla sta po glavnem trgu in sta stopila v kavarno. V kavarni sta našla precej pijanih sošolcev, ki so kvartali. Prisedla sta k njim in naročila pijače.

zborovanje, predsedoval je njegov namestnik gosp. Al. Lilleg, ki je proglasil sklepčnost zbora, predstavil oblastvenega zastopnika magistratnega svetnika g. Šeška, pozdravil udeležence, imenoval za ozerovatelja zapisnika gg. Kovača in Sekula podal poročilo ravnatelstva o poslovanju in stanju društva za leto 1906. Iz tiskanega društvenikom vročenega poročila je povzeti sledeče: Preteklo leto se mora, žal, prištevati neugodnim letom, kajti vsled mnogih slučajev obolenosti in podražanj vseh potrebnih se je moral odpisati od rezervnega zaklada bolniško zavarovalnega oddelka znesek 5716 K 77 v. Vsled leto za letom vedno rastočih zahtev dohodki ne zadostujejo več, da bi se pokrivali izdatki, radi tega ee je ravnateljstvu zdelo neobhodno potrebno premeniti pravila ter v njih predlagati povisek letnine za 8 K. Ravnateljstvo je ugodilo do sedaj vsem pravičnim zahtevam na najkulantnejši način, nasprotno pa ga veže dolžnost, skrbeti za blagor in prospevanje društva, vsled česar prosi p. n. člane, naj se ti pri svojih zahtevah z ozirom na koristi, ki jim jih nudi društvo, naslanjajo vedno na postavne in v pravih navedene določbe. Vsi ljubljanski lekarnarji dajo društvu 25% popust; v korist društvu bi bilo, če bi mogli tudi zunanji člani doseči tak popust. V preteklem letu sta bila dva občna zbora in 12 sej ravnateljstva; došlo je 1309 vlog, ki so se tudi rešile. Članov je bilo koncem leta 1905 4 častni, 49 podpornih, 595 rednih, 14 učenecv, skupaj 662. Koncem leta 1906 pa 4 častni, 46 podpornih, 581 rednih, 15 učenecv, skupaj 646, torej manj 16 članov. V začetku leta je imelo društvo 14 bolnih članov, tekem leta se jih je pa prijavilo še 275. V 242 slučajih se je izplačalo v I. skupini 9920 K 14 v, v II. skupini 2136 K 84 v, v III. skupini 3094 K 30 v, v IV. skupini 320 K, skupaj torej 15471 K 28 v. Podporni oddelke izkazuje primanjkljaja 403 K 93 v, ki izvirajo iz kurzne izgube pri vrednotenju papirjih. Podpor se je izplačalo 8226 K 33 v. Društveno premoženje je znalo koncem leta 1905 224.874 K 05 v, koncem leta 1906 pa 238.753 K 35 v, (v bolniškem oddelku 76.833 K 28 v, v podpornem 161.920 K 07 v), torej se je zmanjšalo za 6120 K 70 v. Članov je umrlo sedem in sicer gg. Finscher, Glavič, Holasek, Laiblin, Lindtner, Slavitsch, Vertnik ter podpornik g. Karel Lukmann. V znak sožalja so se zborovalci vzdignili s sedežev. Poročilo ravnateljstva je bilo odobreno, ker je revizijski odsek, kakor je poročal g. Kostevc, pri pregledavanju računskih sklepov in skratiranj imovine našel vse knjige in račune v najlepšem redu. Ravnateljstvo je dovolilo in izplačalo v preteklem letu enkratnih fakultativnih podpor v znesku 311 K 20 v, kar se je naknadno odobrilo. Izredne mesečne podpore članom za leto 1907 so se dovolile sledečim: Cegnarju 40 K, Vogtu 60 K, Vičiču 40 K, Črnetu 60 K, Primožu 50 K, Tomiču 60 K, Pisiku 40 K, Petanu 50 K, Baragi 40 K, Černiču 50 K, Erbežniku 50 K, Karingerju 50 K, Kaschu 50 K. Glede odpisa dolga bolniškega fonda pri podpornem fondu v znesku 17.682 K 96 v je poročal g. Mejač. Dolg je nastal vsled vedno rastočih zahtev članov zlasti zunanjih. Predlagal je poročevalec v imenu ravnateljstva, naj se odpiše ta dolg. Sprejeto. Trgovski pomočnik g. Anton Kadivec iz Kostanjevice je bil bolan in zamudil rok, v katerem bi mogel zahtevati odškodnino za bolezen, v znesku 203 K 65 v. Dovolilo se mu je 50%, te vsote zlasti z ozirom na to, ker je vsled bolezni zgubil službo. Pri volitvi revizijskega odseka, za leto 1907 so bili z vsiljivim izvoljeni gg. trgovec Anton Škof, trg. knjigovodja Ivan Kmet in trgovec Ivan Kostevc, za namestnika pa gg. trg. potnik Josip Sekula in trg. knjigovodja Silvester Šerbec. S tem je bil dnevnih red končan, g. predsednik se je zahvalil za udeležbo iz zaključil zborovanje.

— **Narodna veselica šentpeterske moške in ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda** se je snoči na vrtu hotela "Ilirija" prav dobro obnesla, le škoda, da vsled popoldanskega dežja in nižje topline obisk ni bil tak, kot bi si ga bilo želeli. Zabava je bila kaj raznovrstna. Igranje društvene godbe, izborna peetje „Ljubljanskega Zvona“, srečolov s krasnimi dobitki itd. je obiskovalcem veselice kaj ugajalo, zato se je moral petje in sviranje ponavljati oziroma dodajati, srečke so pa bile v kratkem vse razprodane. Tudi cvetlice so ljubke gospodične s prav velikim uspehom spravljale v denar, v kar je pripomogla mnogo seveda njih ljubeznivost. Vrt je bil okrašen z lampijoni in zastavami. Zadostovale bi pa bile samo narodne trobojnice!

— **Društvo kranjskih deželnih uslužbencev** je imelo včeraj popoldne ob petih v Meščanski pivnici

na Sv. Petra cesti ustanovni shod, ki je bil prav dobro obiskan od vseh kategorij deželnih uslužbencev. Zborovanje je otvoril predsednik pripravljalnega odbora g. Koman, ki je najiskrenejše pozdravil vse navzoče, zlasti oblastvenega zastopnika gosp. Jančiča, gospode od centrale, one iz prisilne delavnice, one z dežele (dacaarje) ter one z Grma. Društvo ima koristen namen, kakor je razvidno iz § 2 pravil, ki se glase: Namen društva je pospeševati medsebojno podpiranje v izboljšanje službenega razmerja svojih članov in gojiti med njimi zavest skupnosti. Nato so se prebrala in v potrebnih točkah razložila pravila. G. govornik je poudarjal, da društvo ne sme imeti na sebi nobene politične pege ter pozival na vztrajnost, da dosežejo člani zaželjene cilje. Nato se je določila članarina na 60 h mesečno, pristopnina pa znaša 2 K. Podporniki plačajo najmanj 4 K na leto. Pri volitvi so bili izvoljeni sledeči gg.: a) v odbor: Dejak Josip (dež. dvo-reo), Martin Žerovec (blaznica), Kobal Franc (gledišče in muzej), Koman Benedikt (bolnišnica), Leskovec Ivan (dacaar iz Domžal), Podbevšek Mihael (Grm), Oster Anton, Jeraj Franc, Fressel Valentin, Knaflič Ignacij in Vidmar Franc (prisilna delavnica), b) za njih namestnike: Šusteršič Alojzij, Kavšek Ivan, Osredkar Franc, Kovačič Martin in Janežič Franc; za pregledovalce računov Kovačič Alfonz, Smrečnik Ivan in Rudolf pl. Malehovski. S tem je bil dnevnih red izčrpan in predsednik je zahvalivši se za udeležbo in zborovanje zaključil shod. — Takoj nato se je konstituiral odbor sledeče: predsednik g. Koman Benedikt, podpredsednik g. Knaflič Ignacij, tajnik g. Vidmar Franc in blagajnik gosp. Fresel Valentin.

— **Popustek na zemljiškem in hišnem davku**, znižanje pridobinske glavne vsote in določilo pridobinskega davka od podjetbe, zavezanih javnemu dajanju računov za leto 1907. Po ukazi k. kr. finančnega ministrstva od 24. junija t. l. št. 43478 se je v smislu členov IV do XI postav z dne 25. oktobra 1896, drž. zak. št. 220, za leto 1907 1) popustek na zemljiškem davku na 15 odstotkov in na hišnorazrednem in hišno-najemniškem davku na 1%, odstotka določil, 2) je ostalo znižanje pridobinske glavne vsote kakor pretekla leta, ter se je 3) določilo davčno merilo za v § 100, odstavek 1 in 5 omenjene postavbe o neposrednih osebnih davkih navedene, javnemu dajanju računov zavezane podjetbe na 10 odstotkov.

— **C. kr. samostojni gimn. razredi z nemško-slovenskim poučnim jezikom v Celju.** Iz izveštja tega zavoda za šol. leto 1906/7 povzamemo nastopno: Ob začetku je bilo 213, ob koncu šol. leta pa 191 učenecv slovenske narodnosti. Po do-movini je bilo 180 Štajercv — 27 iz Celja — 7 Kranjcev, 2. Koroska, 1 iz Ogrske, 1 pa iz Bosne — Vsi so bili katoličani. — Učni uspehi: 18 je bilo odličnjakov, 134 dobilo je prvi red, 19 drugi, 5 tretji red; 12 jih ima ponavljajni, a trije naknadni izpit. — Poučevalo je 7 rednih profesorjev, 1 suplent in 3 pomožni učitelji. — V uvodu prinaša izveštje nadaljevanje prof. Fona spisa „Latinsko-slovenska frazeologija k VI. knjigi Cerarjevih komentarjev de bello Gallico za naše četrtošolce.“ Sicer pa je izveštje naše „slovenske“ gimnazije povsem nemško; le zadnja stran prinaša slovensko „Naznanilo za šolsko leto 1907/8.“ Tudi nekaj.

— **Otvoritev obratnega ogiba-lišča Beljaške toplice za promet brzovoznin.** Dosedaj samo za osebnih in prtljažni promet urejeno obratno ogibašče Beljaške toplice proge Amstetten-Pontafel se odprlo z dnem 1. julija 1907 tudi za omejeni promet brzovoznin v tej meri, da se zamore tukaj brzovozno blago v posamezni teži najvišje do 200 kg sprejemati in oddajati.

— **V pokoj je stopil ravnatelj realke v Mariboru Gustav Knobloch.**

— **Ustrelil se je v Ivanjohi pri Radgoni veleposesnik Matija Klo-basa iz bližnje Kunove.** Vzrok neozdravljiva bolezni.

— **Iz Devina** se nam piše: Na predvečer praznika slov. blagovestnikov sv. Cirila in Metoda je bila tu krasna razsvetljava, ki je izvalila vse polno občinstva na trg, drugi dan je bila pa maša, pri kateri je zelo ubrano pel oddelk bralnega pev-skega društva „Ladija“. Pri razsvetljavi kakor v času maše so gmeli topiči.

— **Mednarodni kongres sve-bodomislovcev** je bil za letošnji sklican v Budimpešti. Kakor poroča „Čas“, se je ta misel, prirediti shod v Pešti opustila in sicer z ozirom na zati-ranje Slovakov in Hrvatov s strani

madžarske vlade, češ, da bi ne bilo primerno, „da bi se shod svobodno mislečih ljudi priredil v deželi naj-hujših nasilstev.“ Vodstvo medna-rodne svobodomiselnice zveze je sklenilo, sklicati letošnji kongres v Prago. Kongres bo trajal od 9. do 12. septembra. Češka sekcija Svobodne misli predloži kongresu pomenico o brutanjem zatiranju Slovakov na Ogrskem. Shoda se ude-leži ruski pisatelj Maksim Gorki in glasovita učenjaka Haeckel in Lambroso. Na tem kongresu bodo prvič zastopani tudi Slovenci po svoji sekciji Svobodne misli.

— **Blagajno so ukradli** neznani tatovi v Malnici na Koroskem iz ba-rake stavbne trvdre Petagnolli. Blagajna je bila težka 2 stota in je bilo v njej 4000 K.

— **Utonil pri Eisenerzu** na Šta-jerskem litografski pomočnik Oskar Smola iz Gradača.

— **Patrono je našel** na cesti 11letni Ivan u Hvala iz Lokavca na Goriskem ter tolkel po njej, da se je razpočila. Dečku je odtrgalo 3 prste.

— **Z brezbožnežem, nevercem in drugimi psokvami** je zmerjala v Cerknem na Goriskem Marijana Močnik nekega naprednjaka ob času zadnjih državnoborskih volitev. Ob-sojena je bila na 30 K kazni. Kaj sličnega se zna primeriti še marsika-kemu drugemu klerikalnemu jezičku, kadar bo le preveč siten.

— **Posebne vrste parna ko-pel.** 26letna Frančiška Jenko v Trstu je imelo hodo trganje. Zato si je v veliko posodo vlija kropa, polo-žila deščico čez in se vsedla na njo, da se je kadilo vanjo. Deščica se je zlomila in Jenko se je hudo opekla po obrazu, prsih in rokah, da je mo-rala v bolnišnico.

— **Pošto v Gvenu** pri Ljuto-meru je dobila Marija Murza.

— **Novo društvo.** Deželna vlada je potrdila pravila društva za pridobitev tujcev za Radovljico, Lesce, Beguje in okolice.

— **Zelo sta se ljubila** 22letni pos. sin Franc Bračič v Novi vasi pri Ptuj in ondodna pos. hči Marija Godec. Kar je imenovala Godec Bračiča psa, za kar jo je šel ta tožit. Pri razpravi je povedalo dekle, da ga je zato tako nazvalo, ker je je Bračič nagovarjal, naj od-pravi nasledke njune ljubezni. Vsled te izjave se je proti Bračiču uvedla preiskava, konec katere je bil, da je Bračič obsojen na en mesec zapora zaradi napeljevanja k hudodelstvu. Ljubezni je zdaj konec.

— **Izredna velikodušnost.** Kakor poroča „Gorenjec“, je deželni šolski svet kranjski gđ. Emiliji Jurmanovi, suplenti na 4razred-nici v Radovljici, v svoji pregoreči dobroti do učiteljskega stanu, od-tegnil od prevelike suplentske plače mesečnih 50 K celih 10 K, češ, da ima itak pokojnino!

— **Umrl je** v Gorici g. France Modic, trg. in posestnik. N. v m. p.!

— **Utonil je** danes teden v Savi pri Spodnjem Pijavskem pri Krškem 9letni Ivan Bučar iz Stmoretra.

— **Zagoneten slučaj.** V petek zvečer so pripeljali po Ljubljani s čolnom do Trnovskega pristani, od tu pa v deželno bolnišnico 19letnega natakarka Jožefa Kloibla iz Gratzna na Češkem, na glavi dvakrat ustreljenega. Ranjenec je rekel, da sta ga neke na barju ustavila dva neznana človeka, mu vzela 48 K denarja in površnik, potem da ga je eden s samokresom dvakrat ustrelil v glavo. Ure in verižice mu nista vzela. Kloiberju so v bolnišnici drugi dan po-brali obe krogli iz glave in bode še okrevaj. Drugi dan se je peljala na barje policijska komisija in je kon-statovala tole: Kloiber je prišel v petek okoli 3. ure popoldne h Kosler-jevemu majerju v Zgonarici št. 45 An-tonu Čelešniku in se dal prepeljati na desni breg Ljubljane. Od tam je šel potem mimo Koslerjeve pristave, ki je zunaj ljubljanskega pome-rija, proti Tomišlju, ter tam po polju sem in tja hodil. Ob 6. zvečer je prišel mimo navedene pristave zopet nazaj, a je bil že ranjen in ni imel površ-nika. Poklical je Čelešnika, da ga je zopet prepeljal čez Ljubljano. Začel mu je praviti, da sta ga v hosti pod hribom napadla dva moža ter mu pobrala denar in površnik in ga ob-strelila. Ker je Kloiberju postalo slabo, ga je Čelešnik peljal s čolnom v Ljub-ljano. Dozdevni roparski napad bi se moral izvršiti ob pobočju hribovja med Sv. Lovrencom in Sv. Janezom, t. j. izven ljubljanskega pome-rija. Tudi Kloiber sam pripoveduje, da je bil tam neke napaden. Kmetje, ki so delali po polju in čuli strela, pravijo, da niso videli tam okoli hoditi nobe-nega sumljivega človeka. Zanimivo je, da ko je že ranjeni Kloiber sre-čaval kmete, je skrival rano na ta način, da je nagibal odprti dežnik proti ljudem in tudi ni o tej preje, predno je prišel do Čelešnika, niko-mur kaj opomnil. Zdravniki so kon-štatovali, da sta bila strela oddana od blizu in je napravila vsa zadeva

vtisk, kakor da je Kloiber poskušal samomor in ker ga ni izpeljal, si je iz neznanega vzroka izmislil roparski napad. Mogoče tudi, da se mu je ta-krat hipno zmešalo. Kloiber je bil dosedaj v službi v Francovih varih, katero je nenadoma in brez znana-nega vzroka popustil in se odpeljal proti Ljubljani. Potnih izkazov ni imel pri sebi. Kako da je prišel do Zvonarice, je neznano. On sam pravi, da se peljal do prve postaje od Ljub-ljane, potem pa šel tja. Kaj je imel opraviti na Barju, in kam da je bil namenjen, posebno še kot tujec, se ne ve. Zadevo preiskuje sedaj de-želno sodišče in je upati, da se ta temni in zagonetni slučaj popolnoma pojasni. Policija se je o Kloiberju br-zojavnoinformirala v Francove vare, odkoder je dobila odgovor, da je tam nenadoma popustil službo, in da je imel takrat 100 K denarja.

— **Utonil je** včeraj dopoldne, ko se je kopal v Ljubljani v obližu, kjer se steka v njo Mali graben fo-tografski pomočnik Karel Ditrich, rojen 12. oktobra 1887 v Brnu, pri-stojen v Karlsdorf pri Hohenstaatu. Utopljenca so njegovi prijatelji takoj pogrešili in so ga tudi vojaki iz vo-jaskega kopališča šli iskat, a ga do-sejda še niso našli. Tudi policija ga je iskala po Ljubljani s čolnom, a se istotako ti ni posrečilo najti utop-ljenčevega trupla. Ditrich je bil v delu pri Landau.

— **Prijet defravdant.** Kakor smo že poročali, da je poneveril pred kratkim pri pošti v Voloski Fran Presetnik 2500 K uradnega denarja in pobegnil. Presetnika je policija pri-jela v Budapešti, a je imel pri sebi le 52 K. Njegova žena Adela pa je prišla v Ljubljano, oz. Vodmat, kjer jo je včeraj policija aretovala. Navedenka je imela pri sebi 1300 K poneverjenega denarja. Oddali so jo sodišču.

— **Delavsko gibanje.** V soboto se je odpeljalo z južnega kolo-dvora v Ameriko 40 Macedoncev, 150 Hr-vatov in Slovencev. 30 Hrvatov je prišlo iz Heba.

— **Izgubljene in najdene reči.** Neka dama je izgubila zlato zapest-nico, v kateri je bilo več dragih kamnov, vredno 200 K. — Na juž. koldvoru je izgubljena, oz. najdena palica, kosa in štirji dežniki. — He-lena Klešnikova je izgubila črno krilo, vredno 7 K 40 v. — Neka dama je izgubila črn, svilnat dežnik, vreden 8 K. — Knjigovodja g. Jos. Moravec je našel nekaj denarja in ga oddal na magistratu. Delavec Fr. Zdešar je našel zlato, do 200 kron vredno zapestnico, za katero je šel konstatovat k zlatarju g. Ljudoviku Črnetu, če je zlata, ker je ta drago-cenost takoj spoznal, ga je spremlil, da sta jo skupno izročila policiji. — Usnjata denarnica z malo vsoto de-narja in oficijska srebrna verižica za uro z obeski. Oboje se dobi v ured-ništvu našega lista.

— **Najnovejše novice.** — Pikantnost z belgijskega dvora. Kralj Leopold se je cer-kveno poročil z ženo nekega delavca, ki je sedaj socialistički poslanec v parlamentu. Kralj je dal svoji ženi naslov baronice Vangan. Iz tega za-kona ima kralj malega sina, ki ga hoče legitimirati in s tem, ker bel-gijski zakon ne pozna morganatskega zakona, napraviti ga za prestolona-slednika.

— **Izgubljeno denarno pi-smo.** Neka banka je dala v Franko-brodu na pošti denarno pismo z vsebino 93.800 mark, naslovljeno v Lisabon. Pismo je v vlaku med Kolonijo in Vervierjem izginilo brez sledu.

— **Pohoten magnat.** V Pešti so zaprl magnata grofa Nyaryja, ker je zlorabljal 5 do 6 Sletne deklice.

— **Potopljen parnik.** Ob izlivu reke Tyne na Angleškem je trčila vojna ladja „Assistanze“ ob nemški parnik „Marie“. Parnik se je potopil močvijo so rešili, utonila pa je kapitanova žena.

— **Ljubica ustrelila ljub-čka** in sebe. V Berlinu je lekar-ničar Sander imel nekaj časa lju-bavno razmerje z neko bufetno damo. Ker je hotel Sander to razmerje raz-rušiti in je ljubica zvedela zato, ustrelila je nezvestega Sanderja, nato pa še sebe.

Književnost.

— **Spomen spis** I. hrvatskog sveskolskog sleta u Zagrebu 2.—3. rujna 1906. Idao „Savez hrv. sokol-skih društava“, uredio dr. Franjo Bučar. To je krasna, bogato ilu-strovana spominska knjiga, ki podaja najnatančnejši popis in izkaz telovad-skega dela na sveskolskem zletu v Zagrebu, kakor tudi vseh priredb in slavnosti. Knjiga ni samo jako lep spomin za udeležnike zagrebskega zleta, narveč tudi avtentičen izkaz o stanju slovanskega sokolstva v lan-skem letu in o višini njegove telovad-ske izvežbanosti. Spis je pregledno in spretno sestavljen. Ilustracije seveda

še povečujejo pomen te knjige. Kar je količjak pomembnih mož v slovan-ski sokolski organizaciji, vsi so tu naslikani. Isto tako tudi najvažnejši prizori iz tistih dni. Iz kratka: knjiga je verna slika v dobri in besedi tega sleta.

Telefonska in brzovozna poročila.

Dunaj 8. julija. V rešitev je-zikovnega vprašanja bo vlada ju-tri predložila te-le propozicije: 1. Češke interpelacije in predlogi se protokolirajo, pridene pa se jim nemški prevod; 2. nemški govori se priobčujejo v državno-zborski korespondenci, zapisniku pa se priloži nemški prevod.

Dunaj 8. julija. Ogrski mini-stri dr. Wekerle, Kossuth in Daranyi so imeli danes ob enajstih v takozvanem „Ogrskem domu“ posvetovanje radi nagodbe. Opoldne so se sestali z avstrij-skimi ministri v svrhu nadaljeva-nja nagodbenih pogajanj.

Dunaj, 8. julija. „Montags-Revue“ poroča, da izda avstro-ogrška banka ob novem letu nove 20 kronske bankovce in sicer zaradi tega, ker se se-danji dajo prelahko ponarediti.

Praga 8. julija. Deputacija pravnih praktikantov je bila da-nes pri predsedniku nadsodišča, ki jim je obljubil, da bo koncem tega meseca večje število prakti-kantov imenovanih za avskultante in več avskultantov za pristave.

Zagreb 8. julija. Hrvaško-srbska koalicija je imela včeraj sejo, kateri sta do konca prisostvovala poslanca Ivanišević in Bjeladinović. Na seji se je sklenilo, da se naprosi „Jugo-slovanski klub“, da primerno re-agira na odgovor barona Becka na interpelacijo dr. Ivčevića v zadevi pritegnitve hrvaških dele-gatov k nagodbenim pogajanjem med Avstrijo in Ogrsko. Z ozirom na izvajanja ogrskega ministrskega predsednika dr. Wekerle glede Bosne in Hercegovine je koalicija sklenila delati na po-polno sporazumljenje med Hrvat in Srbi glede te de-žele. V državnem zboru na Du-naju bodo hrvaški in srbski po-slanci stavili poseben predlog, tičoč se Bosne, v katerem se bo izrečno poudarjalo, da se je glede Bosne doseglo popolno sporazumljenje med Hr-vati in Srbi Kasneje pridejo v Zagreb vsi hrvaški in srbski poslanci v dunaj-skem parlamentu, da se s politiki v banovini natančno do-govore glede nadaljne taktike.

Zagreb, 8. julija. Radi dr. Wekerlejevega govora o Bo-sni bo v magnatski zbornici in-terpeliral vlado bivši podban Nikolić.

Zagreb, 8. julija. Za poroče-valca v saboru o delovanju hr-vaške delegacije v skupnem pa-rlamentu je določen posl. Fran Supilo.

Zagreb 8. julija. Vprašanje je, če bo sabor mogel zborovati. Govori se, da bo dr. Rakodczay, še predno se bo sabor sestel, po-slal predsedniku dr. Medakovi-ću kraljevi reskript, s katerim se bo odgodilo saborsko zasedanje.

Varaždin 8. julija. Včeraj je bila tu velika narodna skupščina, na kateri je govoril poslanec dr. Vrbanić. Na shodu je bil na-vzoč tudi veliki župan, ki je izjavil, da se ne strinja s politiko novega bana in da bo radi tega odstopil. Po skupščini je prišlo do krvavih spopadov na ko-lodvoru med Hrvati in Madžari. Spopade so povzročili madžarski žandarmi, ki so klicali demonstra-tivno Hrvatom: „Eljen Kossuth!“ V spopadu je bilo več oseb ranjenih.

Budimpešta, 8. julija. „Bu-dapesti Hirlap“ javlja, da je mi-nister za notranje stvari Andras-sy dal nalog takoj izvršiti vse predpriprave glede volilne reforme, da se bo tozadevni zakonski na-

črt žena jesen predložil parlamentu.

London 8. julija. Kraljevske insignije, ki so bile shranjene na gradu Dublin, so bile ukradene. Insignije so vredne 1 milijon 200.000 kron.

Poslano.*

(Priobčeno vsled pomote šele danes.)

Z ozirom na izjavo g. dr. Alfreda Šerkota v „Slov. Narodu“ odgovarjam: Na podlagi zapisnika častnega sode, kateri se je dne 8. junija 1907 sestavil, bil sem obdolžitve, da sem pod častno besedo legal, oproščen. Zapisnik s podpisami gg.: med. W. Schuhmacher kot predsednika, ter jur. Rud. Kinski, fil. Jos. Šmajdek, fil. J. Knaflič in med. P. Spitznagel kot prisodnikov lahko vsak čas vsakemu pokažem ter se ne čutim poklicanega v tej zadevi nadlegovati sodišča, ker mi kot akademiku izrek častnega sode popolnoma zadostuje. 2269

Na Dunaju, 20. junija 1907.

Med Ivan Matko.

*) Za vsebino tega spisa je urednišvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani

Uradni kurzi dun. borze 8. julija 1907.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blag
4 1/2% majska renta	97 50	97 70
4 1/2% srebrna renta	98 45	98 65
4% avstr. krona renta	97 50	97 70
4% zлата	115 50	115 70
4% ogrska krona renta	92 80	93 —
4% zлата	111 15	111 35
4% posojilo dež. Kranjske	98 50	99 30
4 1/2% posojilo mesta Spjlet	104 50	105 —
4 1/2% Zadar	99 85	100 85
4 1/2% bos.-herc. železniško posojilo 1902	98 75	99 75
4% češka dež. banka k. o.	100 —	101 —
4% ž. o.	97 85	98 85
4 1/2% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke	100 —	100 50
4 1/2% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	103 50	104 50
4 1/2% zast. pisma Innerst. hranilnice	98 75	99 75
4 1/2% zast. pisma ogr. cent. dež. hranilnice	98 —	99 —
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	99 50	100 50
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	98 50	99 50
4 1/2% obl. češke ind. banke	99 75	100 75
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99 90	100 90
4% prior. dolenskih žel.	98 75	99 75
3% prior. juž. žel. kup. 1/2%	296 —	298 —
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.	100 —	100 50

Srečke.	Dinar	Blag
Srečke od l. 1860 1/2	149 25	151 25
od l. 1864	249 25	251 25
tziske	141 25	143 25
zem. kred. l. emisije	255 50	256 50
II.	263 —	273 —
ogr. hip. banke	235 —	245 —
srb. a. frs. 100 —	91 —	101 —
turške	184 75	185 75
Basilika srečke	20 50	22 20
Kreditne	422 —	432 —
Inomoške	80 —	90 —
Krakovske	88 —	94 —
Ljubljanske	54 50	65 50
Avstr. rdeč. križa	43 75	45 75
Ogr.	26 —	28 50
Rudolfove	65 —	75 —
Salcburške	84 50	91 50
Dunajske kom.	456 —	466 —

Delnice.	Dinar	Blag
Južne železnice	138 50	139 50
Državne železnice	852 75	853 75
Avstr.-ogr. bančne deln.	1811 —	1821 —
Avstr. kreditne banke	649 25	650 25
Ogrske	748 —	749 —
Zimnostenske	241 —	241 50
Premogokop v Mostu (Brux)	725 —	732 —
Alp. montan	588 50	589 50
Praške žel. ind. dr.	26 5	26 5
Rima-Murányi	538 95	539 95
Trboveljske prem. družbe	257 —	261 —
Avstr. orožne tovr. družbe	518 —	521 —
Češke sladkorne družbe	142 —	147 —

Valute.	Dinar	Blag
C. kr. cekin	11 85	11 40
20 franki	19 15	19 17
20 marke	23 52	23 58
Sovereigns	24 03	24 07
Marke	117 80	118 —
Laški bankovci	95 75	95 95
Rubli	8 5	8 52
Dolarji	4 84	5 —

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 8. julija 1907.
Tornaim.

Julij	Gas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C°	Vetrovi	Nebo
6.	9. zv.	734 9	20 0	brezvetrno	jasno
7	7. zj.	736 0	15 8	sl. svzh.	del. oblač.
-	3. pop.	735 1	19 8	sl. jug	nevihta

Meteorološko poročilo.
Vidna nad morjem 06-3 Srednji tlaški tlak 736-0 mm

Julij	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
6. 9. zv.	734 9	20 0 brezvetrno		Jasno
7. 7. zv.	736 0	15 8 al. svah.	del. oblak.	
8. 8. zv.	735 1	19 8 al. jug.	nevihta	

Srednja predvičanja in včerajšnja temperatura: 21 5, in 17 4; norma: 19 4 in 19 5 Padavina v 24 urah 10 mm in 2 7 mm.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslemšek.

Gospica

išče za takoj stanovanja z dobro domačo hrano.

Ponudbe pod „Dobra hrana“ na upravni „Slov. Naroda“. 2242-3

Trgovski pomočnik

dobro izurjen v specerijski stroki se sprejme. 2239 3

A. Domicelj, Rakek.

Št. 26.749. 2265-1

Razpis.

Na dan obletnice poroke Njene c. in kr. visokosti gospe nadvojvodinje Marije Valerije je razdeliti 400 kron med petero ubogih vdov ljubljanskih.

Prošnje za podelitev teh podpor je vlagati pri mestnem magistratu do 24. julija t. l.

Magistrat dež. stol. mesta Ljubljane, dne 3. julija 1907.

Kavarna „Leon“

V Ljubljani na Starem trgu št. 30 vsak torek, sredo, četrtek soboto in nedeljo vso noč odprta.

Z odličnim spoštovanjem Leo in Fani Pogačnik.

2248-2

Samo 6 dni

Havre-New York

Francoske prekomorske družbe. Edina najkrajša črta čez

Basel, Paris, Havre v Ameriko.

Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje za vse slovenske pokrajine samo 4626-30

Ed. Šmarda

oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ljubljana Dunajska cesta 18 Ljubljana

v novi hiši „Kmetске posojilnice“, nasproti gostilne pri „Figovcu“.

Razglas.

V konkurzno maso g. Vekoslava Šeška spadajoča, na Jesenicah na Gorenjskem se nabajajoča

zaloga mešanega blaga

sodno cenjena na 14056 K, se proda otertirn potom kakor stoji in leži, brez jamstva konkurzne mase za kakovost in količino.

Pismene ponudbe, opremljene z 10% vadijem, je vložiti pri podpisnem oskrbniku konkurzne mase najkasneje do

dne 15. julija 1907, opoldne

in ostanejo ponudniki na nje vezani do včetega dne 21. julija t. l.

Kupnino ima plačati ponudnik takoj, ko se mu naznani sprejetje ponudbe, ko bo kupnina plačana, se mu prodana zaloga izroči in je izprazniti vse prostore, koder se ta sedaj nabaja, do dne 31. julija t. l.

Inventurni zapisnik je na vpogled na tukajšnjem c. kr. deželnem sodišču soba št. 116.

Kdor hoče zalogo ogledati, se naj zgasi pri podpisnem do dne 11. t. m. polnenašate ure dopoldne, da se poda potem z opoldnevnim vlakom istega dne na Jesenice.

V Ljubljani, dne 5. julija 1907.

Odvetnik dr. B. Vodusek.

2247-2

6. 9. zv. 734 9 20 0 brezvetrno jasno

7. 7. zv. 736 0 15 8 al. svah. del. oblak.

8. 8. zv. 735 1 19 8 al. jug. nevihta

9. zv. 736 0 16 7 al. svah. oblakno

7. zv. 736 2 15 8 slab. vzh. megleno

8. zv. 736 3 21 8 sr. vzh. nevihta

Srednja predvičanja in včerajšnja temperatura: 21 5, in 17 4; norma: 19 4 in 19 5 Padavina v 24 urah 10 mm in 2 7 mm.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslemšek.

Stanovanje

z 1 sobo in kuhinjo na Bleiweisovi cesti, se odda z 1. avgustom.

Poizve se Rimaka cesta 23 spodaj pri g. Franke. 2243-2

Stanovanje

s 3 sobami, ako mogoče z vrtom, v bližini gledišča, išče za novembrov termin državni uradnik, mirna stranka.

Ponudbe na upravni „Slov. Naroda“ pod „št. 350“. 2227-2

Mlad mož, ki je dobro zdelal trgovsko šolo, išče takoj mesta 2246 2

knjigovodje

v kaki pisarni ali kaki trgovini.

Pismene ponudbe na Avgusta Bučar, Rožna dolina pri Ljubljani.

Ljubljana Svetlolikalnica in čistilnica

Kolodvorske ulice št. 8

je sedaj opremljena popolnoma na novo in so odstranjene vse tehniške težkobe, da se očisti perilo snežnobe in izgleda kakor novo. Prevzemajo se tudi bluze, suknje, obleke, zastorji.

Perilo poslano od zunaj se hitro osuši in ceno zaračuni. 1940-9

Z odličnim spoštovanjem

Anton Sarc

Ljubljana

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

Prodajalnica

z galanterijskim blagom in stanovanjem vred se do 1. avgusta ceno odda na Marije Terezije cesti št. 16 v Ljubljani. Primerne tudi za kako šiviljo, ker je soba zračna in svetla. 2254-2

Zmožen

zidarski polir

vešč tudi nemškega jezika, dobi službo pri tovarniški zgradbi v Mostah.

Pismene ponudbe. 2256-2

Sprejemem več ključavničarskih pomočnikov.

Delo stalno. 2218-3

Ivan Rebek, Celje.

Spretnega

kočijaža

se išče za takojšnji nastop.

Kje, — pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2266-1

Dobro izurjen

notarski kandidat

se takoj sprejme. 2214-3

Dr. Fr. Vok

c. kr. notar v Ljubljani.

Dolenjske Toplice

na Kranjskem, dol. železn. postaja Straža-Toplice.

Gorek vrelce 38° C, pitno in kopalno zdravljenje. Izrednega učinka za protin, revmatizem, ishias, nevralgijo, kožne in ženske bolezni. Veliki kopalni basini, odlične kopeli, mahovite kopeli. Razkošno opremljene tujske, igralne in družabne sobe. Dobre in cene restavracije. Sezona od 1. maja do 1. oktobra. 1395 8

Prospekte in pojasnila daje brezplačno kopalniška uprava.

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2

2246-2